

prisstigninger, som vi så på det tidspunkt, ikke fladet ud, så havde de fortsat den himmelflugt, som vi så fra 1995 til 1998. Så kunne man virkelig have talt om, hvordan verden så ville have set ud, og så ville der virkelig have været noget at tjene for dem, som ejede boligen. Det er vel det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg går ud fra, at det var tiden, der ikke tillod fru Lene Espersen at bekræfte, at det allerede er sådan i dag, at arbejdsgiverne har rig mulighed for at finansiere sygebehandling for de ansatte og også betale skattedelen for de ansatte, så de ansatte ikke selv bliver beskattet, og at arbejdsgiverne også kan trække det fra på deres driftsregnskab.

Jeg går ud fra, at det var en forglemmelse, men vi hører altid, at det er af ideologiske årsager, Socialdemokratiet ikke vil støtte det her. Det er faktisk allerede muligt i dag, hvis arbejdsgiveren ønsker det.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu er det jo altså sådan, vil jeg gerne sige til hr. Jens Peter Vernersen, at man nu engang ikke kan spise mursten. Jeg ved godt, at der nogle, der vil mene, at det egentlig ville være ganske fornuftigt, hvis det kunne lade sig gøre, for så kunne man brandskatte boligejerne endnu mere. Men at værdien af den bolig, man har investeret sine for øvrigt én gang skattebetalte penge i, stiger, synes jeg jo altså ikke er noget argument i sig selv for, at man så bare kan blive ved med at hive penge ind i statskasserne.

Så jeg må indrømme, at jeg ikke forstår, hvor det er, hr. Jens Peter Vernersen vil hen med de statistikker, men jeg vil da sige, jeg da glæder mig over, at indtægterne er steget i Danmark. Det er jo bl.a. sket som følge af, at der er flere, der er kommet i arbejde, og det kan vi jo alle sammen være glade for. Det er jo ikke kun regeringens fortjeneste. Det er jo først og fremmest det private erhvervsliv, der har fået trukket hjulene i gang, og der er også sket en beskæftigelsesfremgang i den private sektor. Det kan vi da sagtens takke erhvervslivet for. Det er godt for os alle sammen. Det giver jo også penge i statskassen, at man ikke er på arbejdsløshedsunderstøttelse, men at man tjener sine penge selv.

Til fru Lone Møller: Jamen problemet er jo, at nu skal skatten lige pludselig involveres i det

her. Her har vi nogle arbejdsgivere, der ikke kun letter trykket på det offentlige sundhedsvæsen, nogle arbejdsgivere, der betaler for, at deres medarbejdere bliver behandlet et andet sted, og hvad er det så, vi hører fra den socialdemokratiske sundhedsordfører: Jamen det er jo fint nok, at man sparer samfundet for millioner af kroner både i behandling i det offentlige sundhedsvæsen og millioner af kroner i sygedagpenge, men man skal også betale skat af det.

Det er da fuldstændig urimeligt – fuldstændig urimeligt. At sætte de ansatte i skat af, at man bliver behandlet og ikke ligger samfundet til last, er en ideologisk uskik, som Socialdemokratiet står for, og jeg vil fastholde, at det må være i vores alle sammens interesse, at vi får fjernet den uskik og får fremmet mulighederne for, at man kan blive behandlet f.eks. på et privathospital, fordi ens arbejdsgiver ikke kan vente et år på, at man bliver behandlet i det offentlige system.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

En af de meget store besparelser i Det Konservative Folkepartis udspil til finansloven næste år er jo på ulandsområdet.

Der forstår jeg, at Det Konservative Folkeparti vil yde 0,8 pct. af BNP. Det er en besparelse på ca. 2½ mia. kr. Der vil jeg høre: Er der en principiel begrundelse forstået sådan, at Det Konservative Folkeparti ikke vil yde mere end 0,8 pct.? Skal den endnu længere ned? Kunne man forestille sig, at den skal løftes næste år? Er det, fordi Det Konservative Folkeparti ikke mener, at der er behov nok eller ikke opgaver nok?

Jeg forstår udmærket, man skal være kritisk, og der må vi blive bedre til at stille krav, men er der ikke behov for en ulandsbistand på 1 pct.?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jo, vil jeg gerne sige til hr. Flemming Kofod-Svendsen, et af vores fremmeste formål i et rigt land som Danmark er jo en gang imellem at sætte vores egen selvtilstrækkelighed lidt til side og prøve at se ud i verden og hjælpe andre steder, og det mener Det Konservative Folkeparti bestemt også at vi skal, men det står altså ikke skrevet nogen som helst steder, at lige præcis 1 pct. ligesom er adgangsbilletten til, at man så har købt sig selv aflad. Hvorfor så ikke 2 pct., 3 pct., 10 pct.? 15 pct.? Vi har masser af penge i Danmark.